ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - ДРЯНОВО
Вх. №2200-1015/18.08.2020

ОБЩИНА ДРЯНОВО

ДО
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
ДРЯНОВО

П Р Е Д Л О Ж Е Н И Е

ОТ ТРИФОН ПАНЧЕВ – КМЕТ НА ОБЩИНА ДРЯНОВО

Относно: Удостояване на инж. Никола Йорданов със званието „Почетен" гражданин на Дряново

УВАЖАЕМИ ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ,

На основание чл. 53 и чл. 57 от Наредбата за символите, почетните знаци, отличията и почетните звания на Община Дряново, Общински съвет удостоява със званието „„Почетен" гражданин на Дряново български държавни, обществени, стопански, научни, културни и спортни дейци, свързали своята дейност с Община Дряново и утвърдили престижа й в страната и чужбина и по повод техни кръгли годишнини.

Постъпило е предложение с вх. № 22.00-1015/04.08.2020 г. от проф. дтн инж. Венцислав Зимпаров, Мариана Печеян – „Почетен" гражданин на Дряново, проф. д-р Тодор Кузманов, инж. Ваня Минчева и Тоня Белчева относно удостояване със званието „Почетен" гражданин на Дряново на инж. Никола Димитров Йорданов.

Мотиви: Никола Йорданов е роден на 16 март 1940 година в Шумен. Детските си години прекарва в Дряново. През 1958 г. завършва средното си образование в Дряново като отличник на випуска и носител на наградата „Максим Райкович - Иван Владков".

През 1960 г. е приет за студент в Минно-геоложкия институт. След завършване на първата година от студентството с министерско постановление са събрани в една група отличниците от техническите висши учебни заведения в София (ИСИ, ХТИ, ЛТИ, МГИ и др.) в нова специалност „Автоматизация и изчислителна техника" към ВМЕИ - София. В тази група е и Никола Йорданов. Дипломира се през 1966 г. с отличие.

Като инженер започва работа във ВЗ „А. Жданов" - Дряново, енергетик на цех, а впоследствие е енергетик на ел. стопанството и главен енергетик. След тригодишното разпределение получава предложение от ръководството на завода да оглави новосформирания отдел АСУ (Автоматизирани системи на управление). Спечелени са проекти с държавно финансиране и са проведени редица нововъведения. Въведена е първата, не само в града, система за обработка на счетоводна документация на електронноизчислителни машини (IBM 360-30-САЩ), мониторингова система за видеонаблюдение с камери в производствените групи, диспечерска система за конферентна аудиовръзка между ръководителите на производствените звена, актуализация и приспособяване на техническата документация, приспособяване на номенклатурата и документооборота за материалите и много други.

След реализацията на тези проекти Никола Йорданов е включен в национална група, създадена с правителствено разпореждане, в състав от 30 души, от различни организации в страната: промишленост, транспорт, селско стопанство, МВР, КНТГТВО и др. За целта са командировани за обучение в Санкт Петербург-Специализирана академия по метали и техника на управлението.

След завръщането си във ВЗ "А. Жданов" с ръководството на завода започват да обсъждат изграждане на собствен електронно-изчислителен център. През 1978 г. на Никола Йорданов са възложени ръководни функции в предприятие на Съюза на слепите в Дряново – ПП "Успех".

Ръководител е на Окръжния съвет на научно- техническите съюзи по транспорта. Къщата на Шишкови в Дряново е превърната в Дом на техниката е библиотека, прожекционна зала, читалня и клуб - ресторант, който се посещава само от членове на НТС.

След като поема управлението на ПП "Успех", за кратко време то се превръща в сериозно предприятие е клонове в Ловеч, Троян, Габрово, Горна Оряховица, Плевен, Дерманци и др. Годишно се изработват около 100 000 ел. инсталации за телфери, 50 000 инсталации за електро и мотокари, десетки хиляди метра специални платове за шивашката промишленост, десетки хиляди електроинсталационни изделия за строящите се черноморски курорти, около 5 млн. броя капачки за луксозни пива и др.

В същото време Никола Йорданов е избран за Председател на НЧ „Развитие". Направен е генерален ремонт: покрив, зрителски столове, тапицерия, завеси, озвучаване, осветление, чиги, кулиси и др. На откриването лично пристига Андрей Луканов. През 1981 г. е организирано участие на танцовия състав на читалището под ръководството на Цанко Цанков в Европейския фолклорен танцов конкурс в гр. Анмас - Франция.

Съставът се оказва сензация на конкурса, печели всички награди и получава покани за индивидуални концерти и в други френски градове. Проявите му са отразени със суперлативи от френската преса, като е обект на внимание даже и от страна на депутати от Френското национално събрание. С реноме на европейски фаворит танцовият състав е командирован в Алжир, гр. Тизи Узу, 1984 г., за международна световна изява, заедно с танцьори от Мексико, Китай, Испания и др. Изявите му преминават с голям успех.

През 1984 г., вече на 44 години, е приет за член на БКП. Чувствата му за справедливост, принципност и честност го карат открито да се противопоставя, без да се съобразява с никого, на всичко, което не е в полза на предприятието, злоупотребите с власт и служебно положение и неправомерно облагодетелстване.

Естествено, че това предизвиква много конфликти и през 1987 г. е демонстративно освободен от длъжността „директор" от централното управление на Съюза на слепите в България. Незабавно е привлечен от инж. Пейчо Папазов директор на Завода за слаботокови трансформатори „Унитраф" в с. Соколово. Назначен е за ръководител на техническото направление в предприятието и ръководител на База за развитие и внедряване на военни изделия към Комбината за радиотехническа апаратура (КРТА) Велико Търново.

Произвеждат се трансформатори за военни изделия, за „Оргтехника" Силистра, за Завод за запаметяващи устройства (ЗЗУ) Пловдив, Правец, Ботевград, Ст. Загора, София и др. Работи до 1995 г., след което отново е поканен в Дряново от

инж. Леонид Иванов. Постъпва в Конструктивния отдел като водещ специалист на БДЖ по електрообзавеждане на подвижния жп състав, член на Ведомствена експертна комисия по ел. обзавеждане на вагони и т.н.

През 1996 г. Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР) осигурява за нуждите на БДЖ грант от 50 млн. щатски долара. След многократни срещи и разговори с г-н Рой Бенс - представител на ЕБВР за България, е решено тази сума да бъде предоставена на ВЗ - Дряново. Заданието е да се достави оборудване, екипировка и се извърши рециклиран ремонт на 50 бр. пътнически вагони до вид, отговарящ на всички съвременни изисквания на железопътния транспорт. Сформирана е национална експертна група, в която е включен Никола Йорданов, като координатор по изпълнение на възложеното задание.

Обявен е международен конкурс, към който проявяват интерес всички европейски жп администрации. След представянето на проектите, които Никола Йорданов обработва и превежда, експертната група класира разработката на фирма „Бомбардие" от Великобритания, изпреварвайки френското железопътно обединение (SNCF) и немските железници (DB). Никола Йорданов посещава английското производствено предприятие в гр. Дерби, като се убеждава в много високото ниво на разработката. Сключен е договор за изпълнение между „Бомбардие" и БДЖ. За съжаление, англичаните бързо разбират, че българската страна е податлива на компромиси срещу съответната финансова компенсация и прехвърлят задълженията си на унгарската фирма „Адтранс" от гр. Дунакеши - Унгария.

Поради неговата неотстъпчивост и несъгласие с провежданата политика от заводско до министерско ниво е освободен от длъжността „координатор". По собствено желание напуска Експертната комисия към ДСО „БДЖ" и отказва да участва в процесите на изпитания на прототипа на „рециклирания" първи вагон, както и в „оперетното" приемане на конструкцията лично от тогавашния министър на транспорта Вилхелм Краус. По този начин през 2000 г. приключва кариерата му във Вагонния завод и се пенсионира.

Същата година е поканен от г-жа Мариана Печеян, ВСК „Кентавър", да работи по въпросите на организация на управлението и маркетинговата дейност. Установяват се връзки с европейски фирми, Франция, Германия, Италия и др., като се организират и първи посещения, както и първи участия с експонати на международни технически изложения (Париж - 2002, 2003 г.). Възложено му е да координира и административната и маркетингова дейност на другите подразделения на ВСК „Кентавър" - във Велинград (ЗММ) и София (База „Илиенци"). Напуска ВСК „Кентавър" поради тежко заболяване в София и смъртта на майка му през 2007 г.

След това (2008 г.) работи за кратко време в с. Дебелец, в дряновска фирма, където организира производство на машини за цепене на дърва и Драгалевци - София (2009 г.) в предприятие за производство на игрални автомати.

Член на Съюза на преводачите в България. Член на Съюза на преподавателите по френски език. До март 2020 г. помага на фирми от Тайван, Южна Корея и др. за установяване на контакти в Европа.

Никола Йорданов е един от най-активните дарители на Исторически музей „Колю Фичето" - Дряново. В продължение на години е дарил етнографски материали - тъкани, сервизи, прибори за хранене, радиоапарат „Филипс", кахлена печка,

плетива, бродерии, свързани със семействата Кирякови и Бошнакови, които са включени в експозицията на музея „Градски бит от края на 19 и началото на 20 век". Дарител е на читалищата в с. Зая, с. Ганчовец, читалище „Развитие - 1869", читалище „Дряновска пробуда - 2008", СОУ „М. Райкович", Туристическо дружество „Бачо Киро" и др.

Предвид гореизложеното, предлагам на Общински съвет – Дряново да вземе следното

Р Е Ш Е Н И Е:

На основание чл. 21, ал.1, т. 22 от ЗМСМА и чл.52, ал.1 и чл. 57, ал. 1 от Наредбата за символите, почетните знаци, отличията и почетните звания на Община Дряново, Общински съвет – Дряново удостоява инж. Никола Йорданов със званието „Почетен" гражданин на Дряново за изключителните му научно-технически, стопански, културни и обществени постижения, свързани с Община Дряново, довели до утвърждаване на престижа й в страната и чужбина, както и във връзка с неговата 80-та годишнина.

С уважение,

ТРИФОН ПАНЧЕВ
Кмет на община Дряново